

absolut enhet; således ej något yttre, i tid och rum varande, utan något inre och andligt. D. v. s. den organiska principen uti växtlifvet måste i sin grund vara ren förnimmelse eller själfmedvetande, således en enhet i och af en mångfald af inre andliga bestämningar. Om nu denna enhet tänkes såsom stående i omedelbar relation och bestämdhet af det yttre, så fattas dermed begreppet om ett animaliskt lif, ett lif, som ej är något för sig, utan helt och hållet uppgår i sina egna sensationer och organer samt såsom sig i tiden utvecklande framträder såsom drift eller instinkt samt fri rörelse i rummet. Här af följer således, att, liksom förut visats, huru hela den objektiva världen kan betraktas såsom ett organiskt helt, hon äfven kan betraktas såsom ett besjäladt väsen. Och denna åsigt får sin tillämpning ej allenast på djur-, utan äfven på växt- och stenriket, då nämligen allt fattas såsom besjäladt. Hit hör Platos världssjäl, Aristoteles' besjälade universum, Neoplatonikernas demiurg och på visst sätt äfven Gnostikernas æoner, hvarförutom flera andra exempel på detta tänkesätt kunna anföras. Så har på sista tiden en tysk tänkare vid namn Czolbe, utgående från